

PAPA 14. LEO HAZRETLERİ'NİN TÜRKİYE'YE HAVARİSEL YOLCULUĞU VE BİRİNCİ
İZNIK (NİKAİA) KONSİLİ'NİN
1700. YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE İZNIK'E HACILIĞI

27–30 Kasım 2025

*Papa 14. Leo Hazretleri'nin
Geliş Dönemi 1. Pazar*

Vaaz

*İstanbul – Volkswagen Arena
29 Kasım 2025*

Sevgili kardeşlerim,

Bu Ayini, Kilise'nin bu toprakların Havarisi ve Koruyucu Aziz'i olan Aziz Andreas'ı andığı günün arifesinde kutluyoruz. Aynı zamanda, Allah'ın Oğlu olan İsa'nın gizemini Noel'de yeniden yaşamaya hazırlandığımız zaman olan Geliş Dönemi'ne başlıyoruz; O ki “yaratılmamış, ezelden beri Baba'dan doğmuş ve Baba ile aynı özendir” (İznik–Konstantinopolis İman Açıklaması) ve bu gerçek, 1700 yıl önce, İznik Konsili'nde toplanan Kilise Babaları tarafından görkemle ilan edilmiştir.

Bu bağlamda, bugünkü Ayin'in ilk okuması (Bkz. *Yeşaya* 2:1–5), Peygamber Yeşaya'nın kitabının en güzel bölümlerinden birinden alınmıştır; burada bütün halklara, ışığın ve barışın mekânı olan Rab'bin Dağı'na çıkma çağrısı yankılanmaktadır (Bkz. 3. ayet). Bu nedenle, bu metinde sunulan bazı imgeler üzerine tefekkür ederek, Kilise'nin bir parçası olmanın ne anlama geldiğini birlikte düşünmek istiyorum.

İlk imge, “en yüce dağ” konumuna yerleştirilmiş dağ imgesidir (Bkz. *Yeşaya* 2:2). Bu, Allah'ın hayatımızda gerçekleştirdiği işlerin meyvelerinin sadece bize değil, herkes için bir armağan olduğunu hatırlatır. Sion, dağın üzerinde kurulmuş bir şehirdir ve sadakat içinde yenilenmiş bir topluluğun simgesidir. Onun güzelliği, her yerden kadınlar ve erkekler için bir ışık işareti olur ve iyiliğin sevincinin bulaşıcı olduğunu hatırlatır. Nitekim birçok azizin hayatı bunu doğrular. Aziz Petrus, kardeşi Andreas'ın heyecanı sayesinde İsa ile tanışır (Bkz. *Yuhanna* 1:40–42); Andreas ise, Havari Yuhanna ile birlikte, Vaftizci Yuhanna'nın gayreti aracılığıyla Rab'be yönlendirilmiştir. Yüzyıllar sonra Aziz Augustinus da, Aziz Ambrosius'un tutkulu vaazları sayesinde Mesih'e gelecektir. Benzer örnekler pek çoktur.

Burada, kendi iman tanıklığımızın gücünü yenilemeye çağrıldığımızı da görürüz. Bu Kilise'nin büyük bir çobanı olan Aziz Yuhanna Hrisostomos (Altınağızlı), birçok mucizeden daha etkili bir işaret olan kutsallığın çekiciliğinden söz eder. Şöyle der: “Mucize olur ve geçer; ama Hristiyan yaşamı baki kalır ve sürekli olarak imanlarını güçlendirir.” (*Aziz Matta İncili Üzerine Yorum*, 43, 5) Ve sözlerini şöyle bitirir: “Öyleyse biz uyanık kalıp dikkatli olalım ki başkalarına da fayda sağlayabilelim” (*age*). Sevgili dostlar, gerçekten karşılaştığımız insanlara yardım etmek istiyorsak, İncil'in de tavsiye ettiği gibi (Bkz. *Matta* 24:42), uyanık kalıp dikkatli olalım, imanımızı dua ve kutsal gizemler aracılığıyla besleyelim, ilahi sevgide tutarlı bir şekilde yaşayalım ve -Aziz Pavlus'un ikinci okumada söylediği gibi- karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım (Bkz. *Romalılar* 13:12). Zamanın sonunda görkemle gelmesini beklediğimiz Rab, her gün kapımızı çalmaktadır. Öyleyse O'na hazır olalım (Bkz. *Matta* 24:44); bu topraklarda yüzyıllar boyunca yaşamış sayısız azizin örneğinde olduğu gibi, kendimizi samimi bir biçimde iyilik dolu bir hayat yaşamaya adayalım.

Yeşaya Peygamber'den gelen ikinci imge ise barışın egemen olduğu bir dünyayı betimler. Bu dünyayı şöyle tasvir eder: “İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, savaş eğitimi

yapmayacaklar artık.” (Yeşaya 2:4). Bu çağrı bugün bizim için ne kadar acıdır! Etrafımızda, içimizde ve aramızda barışa, birliğe ve uzlaşmaya ne kadar da çok ihtiyaç var! Peki, buna nasıl bir cevapla katkıda bulunabiliriz?

Bunu daha iyi anlamak için, bu yolculuğun logosuna bakalım; logo için seçilmiş imgelerden biri bir köprüdür. Bu köprü, bu şehirdeki ünlü büyük viyadüklerden birini, Boğaziçi’ni aşarak Asya ile Avrupa’yı birleştiren yapıyı simgeler. Zamanla iki köprü daha eklenmiş, böylece artık iki yakayı birleştiren üç bağlantı noktası olmuştur. Bu üç büyük iletişim, değişim ve karşılaşma eseri, bağladıkları muazzam topraklarla kıyaslandığında çok etkileyici oldukları kadar küçük ve kırılğan görünürler.

Boğazi boydan boya aşan bu üç köprü, birlik köprülerini üç düzeyde inşa etme yönündeki ortak çabalarımızın önemini hatırlatır: topluluk içinde, diğer Hristiyan mezheplerine mensup kardeşlerimizle ekümenik ilişkilerde ve diğer dinlere mensup kardeşlerimizle karşılaşmalarımızda. Bu üç bağı korumak, güçlendirmek ve imkân dâhilindeki her yolla genişletmek, dağın üzerine kurulmuş şehir olma (Bkz. *Matta* 5:14–16) çağrımızın bir parçasıdır.

Az önce sözünü ettiğim ilk birlik bağı, bu ülkedeki bu Kilise’nin kendi içindeki birliktir; burada Kilise dört farklı litürjik gelenekten oluşmaktadır: Latin, Ermeni, Keldani ve Süryani. Her biri kendi ruhani, tarihî ve kiliselerine özgü zenginliğini sunmaktadır. Bu farklılıkların paylaşılması, Mesih’in Gelini’nin çehresinin en güzel özelliklerinden birini, birleştiren Katolikliği açık biçimde ortaya koyar. Etrafında toplandığımız sunak çevresindeki birlik, Allah’ın armağanıdır. Bu nedenle güçlü ve yenilmezdir; çünkü O’nun lütfunun eseridir. Öte yandan, bu birliğin zaman içindeki somutlaşması bize ve çabalarımıza emanet edilmiştir. İşte bu yüzden, Boğaziçi’ndeki köprülerde olduğu gibi birlik de, temellerinin sağlam kalması ve zamanın ve olayların etkisiyle zayıflamaması için bakım, ilgi ve “onarımı” gerektirir. Gözlerimizi bize vaat edilen dağa, gideceğimiz yer ve annemiz olan Göksel Yeruşalim’e (Bkz. *Galatyalılar* 4:26) çevirerek, bizi birbirimize bağlayan bağları güçlendirmek ve geliştirmek için her türlü çabayı gösterelim ki birbirimizi zenginleştirelim ve dünyaya Rab’bin evrensel ve sınırsız sevgisinin inandırıcı bir işareti olabilelim.

Bu Ayin’in işaret ettiği ikinci birlik bağı, ekümenizmdir. Burada hazır bulunan diğer Hristiyan Mezheplerinin Temsilcilerinin varlığı da bunu doğrulamaktadır; kendilerini içtenlikle selamlıyorum. Gerçekten, aynı Kurtarıcımız İsa’ya olan iman, yalnızca Katolik Kilisesi içindekileri değil, diğer Hristiyan Kiliselerine mensup tüm kardeşlerimizi de birleştirmektedir. Bunu dün İznik’teki duamızda deneyimledik. Bu da uzun zamandır birlikte yürüdüğümüz bir yoldur. Bu topraklarla karşılıklı sevgi bağlarıyla derinden ilişkili olan Aziz 23. Yuhanna, ekümenik birliğin büyük bir destekçisi ve tanığı olmuştur. Bu nedenle, Papa Yuhanna’nın sözleriyle, “İsa Mesih’in, kurban oluşundan önce, ateşli dualarla Göklerdeki Baba’dan dilemiş olduğu o birliğin büyük gizemi gerçekleşsin” (2. *Vatikan Konsili Açılış Konuşması*, 11 Ekim 1962, 8.2) diye dua ederken, bugün “hepsi bir olsun” (*Yuhanna* 17:21), *ut unum sint* sözleriyle ifade edilen birliğe dair “evet”imizi yeniliyoruz.

Allah’ın sözünün bizi çağırdığı üçüncü birlik bağı ise Hristiyan olmayan toplulukların üyeleriyle olan bağıdır. Dinlerin çok sık savaşları ve dehşet verici eylemleri haklı çıkarmak için kullanıldığı bir dünyada yaşıyoruz. Oysa 2. Vatikan Konsili’nin de belirttiği gibi, “İnsanın Allah Baba’ya karşı tutumu ile kişinin diğer insanlara karşı tutumu birbirine o kadar yakından bağlıdır ki Kutsal Yazı şöyle der:

‘Sevmeyen kişi Allah’ı tanımaz’ (1 *Yuhanna* 4:8)” (*Nostra Aetate*, 5).

Bu nedenle, bizi birleştiren unsurları takdir ederek birlikte yürümek, önyargı ve güvensizlik duvarlarını yıkmak, karşılıklı tanıma ve saygıyı artırmak istiyoruz; böylece herkese güçlü bir umut mesajı ve “barışçılar” (*Matta* 5:9) olmaya davet sunmak amacındayız.

Sevgili dostlar, bu değerleri Noel'e Hazırlık Dönemi için ve ondan da önemlisi, kişisel ve toplumsal yaşamımız için iyi niyet kararlarımız hâline getirelim. Bizler, Rab'bin bizim için inşa ettiği ve yeryüzünü Göklerle birleştiren bir köprü üzerinde yürür gibiyiz. Gözlerimizi her zaman her iki kıyıya da çevirelim ki Allah'ı ve kardeşlerimizi bütün yüreğimizle sevelim; böylece birlikte yol alalım ve bir gün Baba'nın evinde birleşmiş olarak buluşalım.